

מידע

עלון קיבוץ מגדל עוז - מס' 488
ט"ז אלול תשע"ז - 7.9.2017

אמוץ בלף

תחילה מושניק

אביב שמעון

שחר בן שלום

עדן גלזר

תוכן הצניינים

- 3.....חצי פגישה, פגישה
4.....מהנעשה בחינוך (1)
7.....מסע ישראלי תשע"ז
8.....מהנעשה בחינוך (2)
8.....הודעה משולחן המזכירות
9.....חגיגות ה-40
10.....מה לקאקי ברפת?
11.....היו ימים חבר
18.....בר – בין יוצר למקום
20.....פינת השיר (1)
21.....פינת השיר (2)
22.....ברכות
22.....פינת המם

חומרים לעלון ניתן להעביר

עד יום רביעי ב- 10:00 בבוקר.

חומרים שיגיעו לאחר שעה זו

יתפרסמו רק בשבוע שאחרי.

במייל: mazkirut@migdalo.org

© כל הזכויות שמורות

לקיבוץ מגדל עוז

אין להעתיק או לצטט חלק כלשהו
מגיליון זה, אלא ברשות מפורשת מראש
ובכתב מנציג מוסמך של הקיבוץ.

דבר האלרכת

חברים יקרים,

עלון המידע מהווה במה חשובה

לחברי הקיבוץ להבעת דעתם.

החברים מוזמנים להביע דעות שונות

ומגוונות בדרך של כתיבה עצמית.

אנו מקפידים על פרסומים המכבדים את

הכותבים, הקוראים וכן על זכות התגובה.

ניתן לצטט מאמרים שפורסמו במקורות

אחרים אך לא נוכל לפרסם מאמרים ארוכים.

אנו בניך ואתה אבינו

זמן רב היינו מנותקים. עזבתי את הבית. ההורים. נסעתי למדינת ים רחוקה. כל אחד היה בעולם אחר, כל אחד עסוק בשלו. והנה הגיעה עת לפגישה מחודשת. חוזרים. אי אפשר לעשות זאת ברגע אחד. הלב לא יכול. שולחים מייל ראשון: רוצה לחזור הביתה בעוד חודשיים. ממתין לתשובה. כן. בשמחה. איזה יופי. אנחנו כבר מתכוננים. שיחת טלפון אחרי חודש. מה נשמע? מה שלום כולם? טוב, התעריף יקר. להתראות. בשדה התעופה וואטסאפ של סלפי. עולה על המטוס. נגיע לשדה התעופה לאסוף אותך. מצפים. נסיעה טובה. נחיתה. מפגש. חיבוק ארוך...

אנו עמך ואתה מלכנו

גם בדיפלומטיה הכול הולך בשלבים. כששני מנהיגים רוצים להיפגש, הם לא מיד נפגשים. בתחילה שולחים שליח סודי שמרחרח את המצב עם מקורב למנהיג השני. כשרואים שיש רצון טוב, שולחים משלחת בדרג ב' להכין את הפגישה, לבדוק מכנים משותפים. לאחר מכן יוצרים אווירה טובה בין שתי האומות, מפגש שרי חוץ. ורק בסוף שני המנהיגים נפגשים.

חודש הרחמים והסליחות הוא חודש של גישושים לקשר, של הכנות. אי אפשר להיפגש בפתאומיות – גם עם האב וגם עם המלך. צריך להתכונן. אז מתכוננים. ההכנות הן חוויות ששמע שחודרות אל הלב ולוחצות על הכפתורים הנכונים שבו, אלה שמעוררים את הציפייה ואת הרצון. קולות התשר"ת, אמירת "לך אִמֶר לְבִי בְּקֶשׁוֹ פָּנֵי אֶת פָּנֶיךָ ה' אֲבֹקֶשׁ אֶל תַּסְתַּר פָּנֶיךָ מִפָּנֵי", הסליחות והמנגינות המיוחדות – כולם יחד יוצרים אט אט תנודות בנפש לקראת המפגש.

בגיליון הקודם סיפרתי על התוודעותי לאחרונה למנהגי אלול של קהילות מערב אירופה. כתבתי על מנהגי תקיעת שופר בערבית. כעת אוסיף מנהג נוסף שמצאתי – בחודש אלול שליח הציבור אומר את הקדישים בתפילות השבת במנגינות הימים הנוראים. כך נוצרת אווירת אלול בבית הכנסת. כך הנפש מתכוננת.

ועם התקדש ראש השנה עצמו כפתורי הנפש נהיים רגישים עוד יותר – ממש לחצני מגע... לב מי לא יהמה כשמתחילים בבית הכנסת לשיר את הפיוט אחות קטנה? מי לא מתחיל לרטוט בניגון המיוחד – חגיגי וכבד גם יחד – לתפילת ערבית של ראש השנה? מי לא מרגיש צעד נוסף לקראת הפגישה בקריאת "המלך" (מתנצל שאני מזכיר חוויות של אשכנז)?

רחל המשוררת כתבה באחד משיריה:

פְּגִישָׁה, חֲצִי פְּגִישָׁה, מִבֶּט אֶחָד מְהִיר,
קִטְעֵי נִיבִים סְתוּמִים – זֶה דִּי...
וְשׁוֹב הַצִּיף הַכֹּל, וְשׁוֹב הַכֹּל הַסֵּעִיר

השיר עוסק בנושא אחר בכלל ומתאר חוויה שונה לגמרי מזו שבה אנו עוסקים, הן מבחינת הנפגשים הן מבחינת אחרית הפגישה. אבל אהבתי את הביטוי היפה "חצי פגישה". כמה הוא קולע לתיאור סיטואציות בחיים של פגישה מזדמנת וחלקית, שלמרות חלקיותה יש בכוחה להסעיר את הנפש. בעיניי, ימי הסליחות הם ימים של "חצי פגישה", המציפים בנו זיכרונות של קשר באמצעות קצת "ניבים סתומים", המסעירים אותנו "שוב" לקראת חידוש הקשר. אי אפשר לחדש את הקשר הזה בלי חצאי הפגישות הללו. הדבר נכון לגבי כולנו, וקל וחומר לגבי שליחי הציבור שלנו בימים הנוראים, העומדים לבקש תפילה ותחנונים. איך יבואו לפגישה השלמה בלי שהכינו את עצמם בחצאי הפגישות הללו? הרי הם שלוחינו לחדש את הקשר. היעלה על הדעת שהקהל שמאחוריהם טרח והתכונן והם לא?

נתבונן. נתבונן. ונקווה שנימצא ראויים לקשר.

מהנצח בחינוך (1) / הדס סלאור

דברי סיכום ותודות עם סוף הקיץ - דברים שנאמרו בפעילות סיום החופש. מכל המצוות בפרשת כי-תצא, אני רוצה להתייחס בסיום החופש וערב פתיחת שנת הלימודים לסוגיית בן סורר ומורה (ב"ה הקיץ לא הייתה מלחמה...), ולמה שאפשר ללמוד ממנה לתקופה שלנו ולתפקיד שלנו כהורים, מדריכים ומחנכים:

דברים פרק כ"א, פס' י"ח – כ':

יח- "כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינּוֹ שֶׁמַּע בֶּקוּל אָבִיו וּבֶקוּל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם. יט- וַתִּפְּשׁוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל שְׁעַר מִקְדָּשׁ. כ- וְאָמְרוּ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינּוֹ שֶׁמַּע בֶּקֶל לָנוּ זֹלִל וְסָבָא. כא- וּרְגָמּוּהוּ כָּל אָנָּשׁ עִירוֹ בָּאָבִנִים וְיָמָת וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבָּךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיֵּרָאוּ"

מדובר ללא ספק בפרשה 'קשה לעיכול', ומתוך הפירושים הרבים שנכתבו בעקבותיה אביא שני רעיונות יפים ביחס לבן הזה:

1. חוש השמיעה - השורש ש.מ.ע חוזר 4 פעמים בפסוקים. מה שהופך את הבן לסורר ומורה הוא חוסר התקשורת עם הוריו - הוא לא שומע אליהם, לא שומע אותם, ולכן גם לא מקבל את סמכותם ומעשיו בהתאם... יש לנו אחריות כהורים וכמחנכים ליצור תקשורת עם הילדים, לחנך אותם להקשבה, ולהקשיב בעצמנו. וכך גם מסתיימת הפרשייה הזו "וכל ישראל ישמעו ויראו"- בקריאה לציבור ללמוד מהמקרה הקשה הזה ולשמוע ממנו ובעקבותיו.
2. ובכ"ז מדובר במקרה מאוד קיצוני ותמוה - שכל פירוש רעיוני או חינוכי לא לגמרי 'מרכזי' אותו... הגמרא (סנהדרין ע"א) קובעת ש"בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות, ולמה נכתב? דרוש וקבל שכר". כלומר, אין באמת מציאות של בן סורר ומורה, וזו פרשה תיאורטית שנכתבה רק כדי שנלמד תורה ונקבל שכר על הלימוד. דבר זה גם כן מתמיה, כי יש דברים יותר סימפטיים שאפשר לכתוב בתורה כדי שנלמד אותם, אלא, מסביר המהרש"א, שההוראה 'דרוש וקבל שכר' מופנית להורים של אותו הבן "שאביו ואימו ידרשו", כלומר - יש לכם בן 'סורר'? תדרשו היטב ויתשברו את הראש' למצוא מוצא - וזה יהיה שכרכם, כי לא משנה כמה קשה לכם - באמת אין דבר כזה בן סורר ומורה, ויש פתרון גם לכם ולבן שלכם.

אז דבר ראשון, אני מאחלת לכל ההורים והילדים, שנזכה לשנה של הקשבה, השקעה ושיתוף פעולה. ודבר שני - בסיכום של חופש עמוס מאוד בפעילויות לכל הגילאים, טוב לדעת שב"ה הילדים והנוער שלנו עסוקים בעשייה חיובית, ואני שמחה להזמין אותם לשתף בחוויות, וגם להגיד תודה לתהילה בארי על הובלת המערכת לתפארת בשלוש השנים האחרונות - הדברים שלהם יהיו יפים ונכונים יותר מכל ברכה רשמית אחרת.

ווידוי - להיכנס לתפקיד ריכוז חינוך עם תחילת החופש זה די מבאס- זה מאוד עמוס, ואחרי כל העומס עוד גיליתי (ועדיין מגלה...) משימות שלא ביצעתי סתם כי לא ידעתי שהן באחריות שלי, כמו למשל להזמין ספרי לימוד לתיכונים - אל דאגה, בשלישי שמשון מביא אותם... או להזמין לחמניות למחנות בני"ע - מזל שלשמואליק יש מלאי בהקפאה (אם יהיה מצור על הקיבוץ אנחנו מסודרים...).

מצד שני - ריכוז החינוך בקיץ, זו הזדמנות להיחשף מקרוב מאוד לכל הדברים היפים והטובים שקורים פה - אם זה משחק לילה בעקבות חומה ומגדל, או חבורה שמתיישבת ללמוד את הפרק היומי בספר יהושע בטיול לצפון, או מדריכים שמתלבטים איך להפוך את היציאה למחנה לחוויה מקדמת לשבת, וילדים שמגיעים לבית ילדים בערב לתורנות השקיה בגינה שהם שתלו - כך שיש גם לא מעט סיפוק בתקופה הזו, אפילו המון.

אני רוצה להודות לכל האנשים הטובים שהיו שותפים לעשייה: ראשונות - לצוות המדריכות, שעשו ימים כלילות - פשוטו כמשמעו - כדי לקיים פעילות משמעותית, מעשירה כיפית ומגוונת.

לצוות בית ילדים:

להדס - שרואה את הטוב בכל ילד, ואת טובת הילדים כשיקול ראשון לכל החלטה.
לתמר - שאף פעם לא נגמר לה הכוח והחשק לעשות עוד משהו, ועוד משימה, ועוד רעיון...
לצליל - שרואה את התמונה השלמה ואת היעדים, ולא שוכחת שום פרט בדרך אליהם.

לצוות המועדון:

לשני - שאת האהבה שלה לילדים ראיתי כשהיא תכננה את לוח החופש כדי להספיק כמה שיותר פעילויות לפני הלידה - מזל טוב! וחופשת לידה נעימה (אגב - ועדת חינוך מחפשת מדריכה למועדון למילוי מקום - הצעות יתקבלו בברכה...).

לרות - שעוזבת אותנו אחרי ארבע שנים של פעילות איכותית ומושקעת - תודה על המסירות, הדבקות במטרה, הבחירה במה שנכון לעשות גם אם הוא פחות קל... אני חושבת שהתשובה שעניתי הכי הרבה פעמים בקיץ הזה הייתה 'אני לא יודעת' - בואו נשאל את רות! אז תודה גם על הניסיון והנכונות לחלוק ולעזור, ובהצלחה רבה בהמשך הדרך!

לעדי קליין, זהר גרינברג ואלומה גיאת שהצטרפו לצוות בחיך, מתי שצריך ואיפה שצריך, ועם המון מוטיבציה.

ללינוי - שנכנסה לראש הקיבוצי והובילה את החטיבה לעשייה משמעותית, לחשיבה ולגיבוש.
לאסף - שמטייל בהודו - הודו לה' כי טוב... על הראש הגדול, האחריות והמנהיגות.
לנופית ורועי על העשייה, החשיבה היוזמה והליווי של הנוער בצמתים מרכזיים ובשגרה לאורך הקיץ.

לתהילה בארי - תודה על החפיפה, הליווי והתמיכה מרחוק בשאלות שונות ומשונות.

ולעוד כמה אנשים יקרים - וסליחה מראש עם יש מישהו שלא ציינתי:
לאלי נאמן על הלימוד היומי אחרי התפילה עם בני הנוער,
לעופר על הובלת הסניף והמדריכים, ולמדריכים על הובלת הסניף והחניכים...
למרכזי הענפים, לאורן ספיר ולאמיר ואיתיאל על שיתוף הפעולה בימי התעסוקה המגוונים לבני הנוער בקיבוץ, ולבני הנוער שעבדו בהם.
לטל עיני - האישה והכספת - תודה על ההחזרים, הזיכויים, הצ'קים, המזומנים ובעיקר על הסבלנות.

לעודד - מדריך טיולים, מלווה נשק, בעל ניסיון ומבוגר אחראי - תודה!
לאריאל על הטיפול בביטוח - שלא נצטרך ח"ו...

ליוני על ההקפצות,

לענת, אבי, מריו, עמוס, מרים, עירית, שמואליק - ולכל מי שבסביבה שנתן יד, עצה טובה ואוזן קשבת... ולענת גם על ניהול קייטנת אילן און-ליין.

לכל מי שהעביר פעילות, חוג, שיחה, עוגה, עוגיות, סדינים ושמיכות –
לכל מי שעשה ותרם ולא הזכרתי בשמו - תודה רבה!
שתהיה שנה טובה ובהצלחה.

הדס.

נסע ישראל תשע"ז

בי"ח-כ' אב יצאנו קבוצת התיכון למסע
ישראלי בבנימין ובשומרון.

פתחנו בתפילת שחרית בבית הכנסת בשעה
7:15 כמו כל יום, ולאחר התפילה התכנסנו
מחוץ לבית הכנסת לשיחה עם הרב אורי על
נערי הגבעות כהכנה למסע.

מהקיבוץ יצאנו לכוכב השחר, שם ביקרנו ב"סבונטו" - מפעל סבונים אורגניים שמשלב בעבודתו
ילדים עם צרכים מיוחדים. דיברנו עם בעל המפעל והוא סיפר לנו על הקמתו על יוזמותיו ועל
חזונו.

משם נסענו לשילה הקדומה, וביקרנו במקום המשכן ובעיר הקדומה.
לאחר מכן נסענו לאיתמר, שם הנחנו את דברינו וישבנו לשיחה עם בעל המקום שבו ישנו. הוא
סיפר על החיים בשומרון, ועל הסיבה שהוא הגיע לשם.

לאחר השיחה איתו הוא הפעיל אותנו בסדנת רעיית צאן. שם הבנו את המשמעות של רעיית צאן,
איך להזיז עדר כבשים ממקום למקום ומה אפשר ללמוד מזה לגבי גיבוש קבוצה.
בערב נסענו ונסענו ונסענו לגבעה באיתמר לשיחה עם איש שהחליט להקדיש את כל חייו ליישוב
הארץ. הוא סיפר לנו על צורת החיים שלו ועל הקשיים הרבים שהוא מתמודד איתם. השיחה

משם נסענו בחזרה למקום הלינה שלנו לארוחת ערב ולינה.
ביום השני פתחנו בתפילה וארוחת בוקר ונוכחנו לדעת
שהאוטובוס שלנו נתקע...

האנשים שאירחו אותנו התקשרו לתושבת מהיישוב שיש
לה מיניבוס, ותוך כדי לישת הבצק של החלות לשבת היא
באה להסיע אותנו. זאת הייתה טעימה מהכנסת האורחים
והטוב לב של אנשי השומרון (וזה רק דוגמה אחת מני רבות).
הגענו להר כביר, שם היה לנו סיור עם בני קצובר שסיפר לנו
על מציאות ארכיאולוגיות באזור, ועל הקושי של
ההתיישבות בשומרון עם כמות הערבים והסירובים של
המדינה. ביקרנו בתצפית המדהימה על העיר שכם ועל הר

גריזים והר עיבל. היה מעניין לפגוש דמות שמדברת על כל זה בעיניים נוצצות.

בהר כביר הגיע אוטובוס חלופי ואיתו נסענו למוזיאון השומרונים. פגשנו שם את כהן יפת - אח
של הכהן הגדול שלהם, שם למדנו על התרבות שלהם ועל שמירת ההלכה שלהם.
משם נסענו לקרני שומרון לשבת.

בבוקר הייתה לנו שיחה משמעותית עם הרב זאב קרוב, על שמירת הלכה ועל אמונה בקב"ה.
אחר הצהריים הלכנו לשיחה עם מיכאל בן ארי שסיפר לנו על האידאולוגיה שלו,
ועל ההסתכלות על דורנו בו אנו חיים ועל החשיבות של העשייה למען העם והארץ.
במוצאי שבת חזרנו לקיבוץ.

זה המקום להודות לאנשים שארגנו לנו את המסע, ובראשם נופית ורועי שימלמן.
תודה רבה לעדי קליין ולעודד כפיר שהיו איתנו בימי חמישי ושישי, ולזהר גרינברג שבאה לשבות
איתנו את השבת. ותודה להדס טל-אור על כל הארגונים מאחורי הקלעים.

אנו חייבים לומר שהמסע הזה לא היה
מסע רגיל. עד עכשיו במסעות ראינו
אנשים מהרובד הנמוך של החברה, או
אנשים ששונים מהעולם שלנו. במסע הזה
פגשנו אנשים שהם כביכול כמונו, אך הם
קצת יותר אידאליסטים. ספגנו מהם
אידאליזם בין חברתיים ובין רוחניים,
ומסירות נפש לחיים שלא כ"כ הכרנו.
מקווים שבשנים הבאות המסעות יהיו גם
משמעותיים.

קבוצת תיכון

מהנצפה בחינוך (2)

עם סיום החופש הגדול ותחילת שנת הלימודים, רצינו לעדכן על חלוקת תפקיד ריכוז חינוך לשנה הקרובה:

אושרת תרכז את המערכת ואת הצוות ותעסוק בנושאי תקציב, זיכויים וחובבים, בני"ע, בירוקרטיות למיניהן ואדמיניסטרציה. היא תעבוד בקיבוץ בימי רביעי.

הדס תרכז את בית הילדים והמועדון - נמצאת בקיבוץ בימי שני ורביעי.

אסף ירכז את פעילות החטיבה והתיכון, בנוסף להיותו רכז הנוער של הקיבוץ.

בתקופה הקרובה נלמד את חלוקת התפקידים בינינו, ונגדיר נושאים לטיפול ומטרות לשנה הקרובה. מוזמנים לפנות אלינו בכל נושא, בקשה, הצעה, טענה וכל העולה על רוחכם, בשיחה, מייל או בחדר חינוך.

חשוב לנו להודות לחברי ועדת חינוך על פועלם בשנים האחרונות, ולקראת חידוש פעילות הוועדה נשמח להמשיך לפעול ביחד אתכם, וכן נשמח לראות גם פנים חדשות - המעוניינים לקחת חלק מוזמנים לפנות.

שתהיה בעז"ה שנה טובה ומתוקה,

אושרת : 052-8902628

הדס : 058-6877772

אסף : 058-6647008

או במייל chinuchmo@gmail.com

הוצעה מולחן האזכירות

החלפת מערכת הגז במחנה הישן (ללא אשקוביות) ובשכונת רולן. בהתאם לתכנית ההשקעות שאושרה בתחילת השנה, אנחנו מצויים בשלב הסופי של ההכנות לקראת תחילת העבודה שתבצע ע"י חברת "סופרגז", מטרת המהלך היא לפנות את צוברי הגז מהמקום בו אמורה להיבנות השכונה החדשה - שכונת דובדבן ולמקם מחדש את תשתית הצוברים וצנרת ההולכה התת קרקעית של הגז אשר יעברו אל פתחי הבתים, מערכת החימום תשתנה ותהפוך למערכת שמבוססת על חימום נקודתי לכל בית באמצעות תנורי היונקרס, כפי שהיא קיימת כיום בשכונת "ברכות" ובשכונת "עוז והדר".

המהלך יהיה כרוך בחפירות שיתבצעו להנחת קווי הצנרת החדשים, מתחם החפירות יהיה פרוס בשכונות בהם יתבצע השינוי, הרצון שלנו הוא להתחיל בביצוע העבודה מוקדם ככל האפשר על מנת שנוכל לעמוד בלוח ולסיים את הפרויקט לפני סוף השנה. היעד שהצבנו לעצמנו הוא התחלה לפני החגים, נקווה שנצליח לעמוד בו.

שירייבנו אצח התאריך...
לראשון...

חגיגות ה-40 למגדל עוז

ביום ראשון, י"ח תשרי, 8.10

בשעה 16:00

בסוכה המרכזית

בתוכנית:

16:00 - מפגש בסוכה

16:30 - פעילות קיבוצית

18:00 - ארוחת ערב

19:30 - טקס חגיגי

ברחבת בית הכנסת

בואו בשמחה!

צוות ה-40

קיבוץ מגדל עוז

היו ימים חבר / יהודה אלק

נכון, עברו 40 שנה והגיל עושה את שלו. קצת שכחנו לחגוג ברוב עם את יום העליה. הקושי לגייס חברים לאירגון חגיגות ה-40 אינו חדש והתחיל כבר לקראת הטקס והמסיבה ביום העליה המקורי.

קול קורא
(האמנם באמצע?)

כידוע ...

על אחר טכס העליה, בשלב האחרון ילכו ואלא אחר לא ירד. קטע קטן, נקיים:

מסיבה פנימית ...

ברם אולם ...
באם לא תהיה תבנית
קיים חשש דצ"ג לכשלוין מאכזב.

ברם אולם ...
אנו בטוחים כי בקיבוצנו חשש זה אין
לו סימוכין.

אם שאינם חשים עצמם אושכים על ספרים
אחרים לאור את יכולתם הסמויה (מסתמים קהל אלה).
נאמרים אצלם:

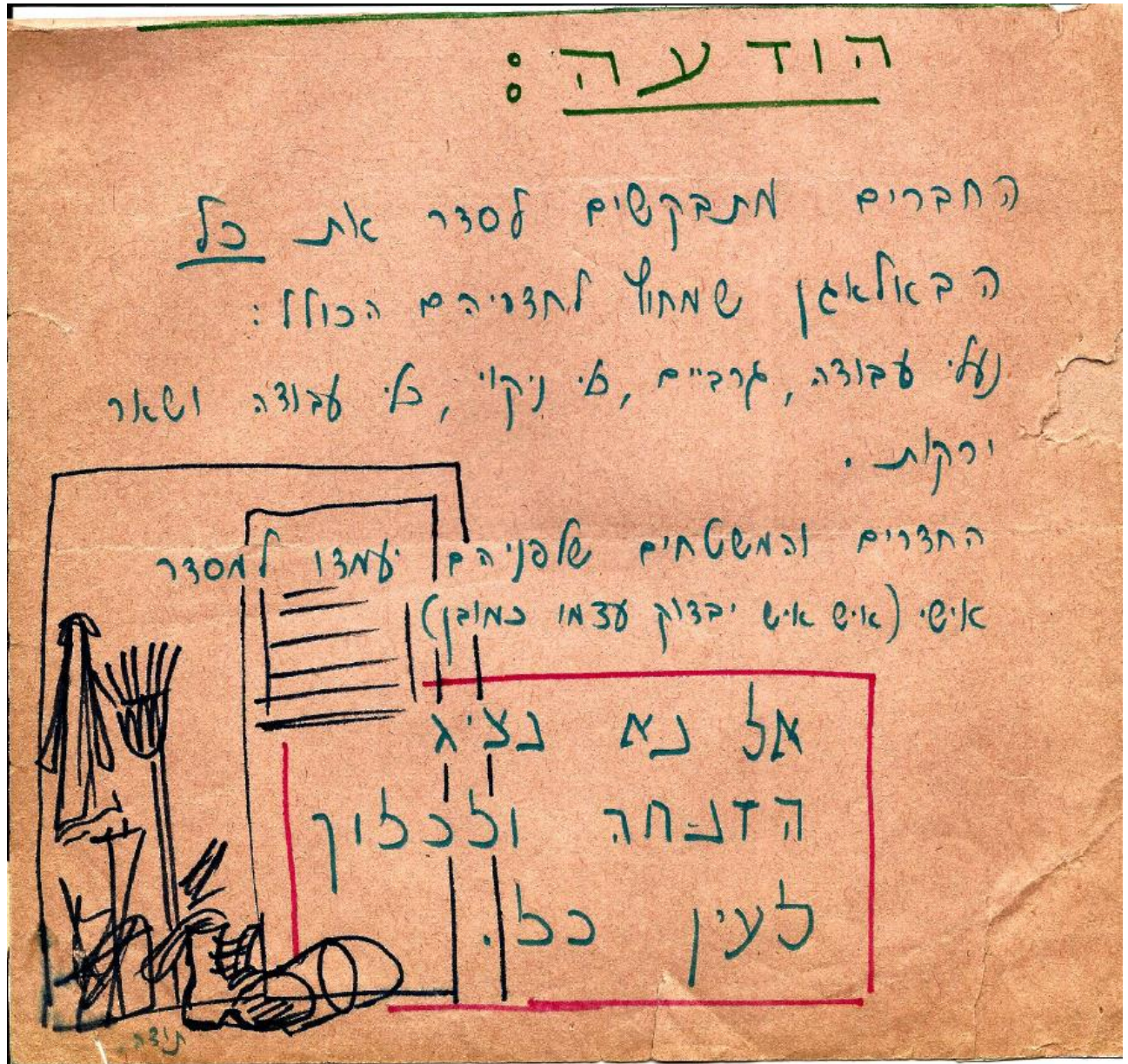
מהווי המקום - עבודה במעלה, שמירה, שידוכין, תצורה
חיי הקהילה, ועדוה, אספר חברים וכן הלאה ...

מטען הנוסף יכול להכיל:
סירה, חיקוד, מערכון, הקראה, פנטזימה וכדו' ...

מצפים להוכחה!

בתחילת חודש אב התשל"ז עלינו למגדל עוז ובכ"ב אלול חגגנו את יום העליה. בזמן הקצר התגבשה מקהלה רבת משתתפים בניצוחה ההיפראקטיבי של קלין ז"ל. ביצענו חזרות מדי ערב ואכן הביצוע בערב היה מרשים למדי.

ביום שלפני ציחצחנו את שטח המאחז ובמיוחד את הבלאגן שהצטבר בחזית החדרים – ארבעת הרכבות. ראו דוגמת המכינה של בני עקיבא שנכנסה כעת לאותם החדרים (המשודרגים).

וזהו סדר יום העליה המקורי שהיה ע"ג לוח המודעות.
שימו לב להערה הצינית ליד הציור – "אולי זה מגדל עוז בחג העשור".
כידוע האירוע תוזמן לכ"ב אלול - יום חג העשור לכפר עציון שהיה אז כבר קיבוץ מצליח ופורח.
חלומנו דאז, שברוך ה' כבר התגשם, היה שנזכה לעצים מצלים ובתים עם גגות אדומים.

יד יום א' בשבוע :

סדר יום חג העליה :

(אולי זה
מגדל עוז
במ העשור)

השכמה (על קמצי א').	6 ¹⁵
תפילה חגיגית (כולל קריאה).	6 ³⁰
אחריה קריאה חגיגית. (עם צ'אפלים).	7 ¹⁵
שקיעה לכל החברים עם הרב ולדמן.	8 ²⁰
יציאה לקולונות באשק.	9 ³⁰
סיום אכיסופים. (אכיסופים):	10 ⁰⁰
אש, נאמה, רחל, צ'פי,	
ישועה, סיני).	
אחריה צהריים חלופה.	12 ⁰⁰
" " אכיסופים.	12 ³⁰
שקיעה אכיסופים.	1 ³⁰
תזריק לקראת הסכם אחדים.	1 ⁴⁵
הפסקת עבודה. תראיערל.	2 ⁰⁰
שכס נסיעות.	3 ⁰⁰
שכס הנסיעה ספר תורה.	3 ³⁰

5° ד' ט' כ"ט :

פתיחה : במקרה - "הוא זה" :

הקדמה - תהלים פ"ה (נפ"ט)

נאליס : א. משה וייס.

ג. שמעון רבי (צ"ג הסוכות)

3. ~~הוא (צ"ג משה וייס)~~

4. (צ"ג משה וייס. שמעון רבי)

דבר הקדמה.

מקרה - "כיון אולי"

קטלי הקדמה (קדומים אלד, אולי, ומעלה חת).

מקרה - "אולי זה"

"שיר של אבא"

סיום : כיון ד' יום.

900 רצו שהאליס יתחילו לצאת.

סיום, אולי, אולי, אולי, אולי.

930 אולי, פתיחה :

אולי, אולי, אולי, אולי.

שיר

הופעה

התפילה ספולטני

הקדמה.

חג שמח !

מתנות קטנות וברכות עידוד (שאכן היינו זקוקים להן) קיבלנו מכל קיבוצי הקיבוץ הדתי

י"ט אלול תשל"ז
2.9.77
ב"ה יום
דאר נע חננב 85 138 טל. 057-94405/6

הקבוץ הדתי
ע ל ו מ י ס
קבוצת בני עקיבא
לחתישבות חקלאית שתופית בע"מ

לכבוד
קבוצת מגדל עוז
ד.ב. גוש עציון

לקבוצת מגדל עוז מזל טוב.

עם עלייתכם לקרקע קבל את מיטב האיחולים מהאחות המתבגרת
בנגב. אנו תקווה שיד ה' תהיה בכל אשר תעשו ותזכו לבנות ישוב
פורח שיהיה כמגדל עוז לכל חסביבה.

עלו והצליחו,

קבוצת עלומים

כפר עציון

הקיבוץ הדתי

קבוצת בני עקיבא להתישבות חקלאית שיתופית בע"מ
דאר הרי חברון 90903 טל 94 24 75 (02)

מנ"א, תשל"ז

כחוב אחד אומר, מגדל וכתוב אחד אומר, מגדל.
ר' יודן אומר לפי שאין ישועתה של אומה זו באה בבח
אחת אלא מגדלת והולכת. ומהו מגדל שנעשה לה סלך
המשיח כמגדל גדול שנאמר, מגדל עוז שם ה', בו ירוץ
צדיק ונשגב! (ילק"ש).

לאחותינו הצעירה "מגדל עוז":

שאי נא את ברכתינו "אחותינו את היי לאלפי רבבה".

ובמהלך הגאולה המגדלת והולכת חשתתפי גם את, עד
יבוא לציון גואל.

ויתקיים כך "מגדל עוז שם ה'", בו ירוץ צדיק ונשגב".

קיבוץ כפר עציון.

קבוצת טירת-צבי

ד.נ. עמק בית-שאן 10815
טל. 5-4-88953 (065)

ב"ה כ"ו אלול תשל"ז

ל מגדל עז ביום עלייתה לקרקע

"כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב"

תהילים ס"א ד'

"נורא אלקים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם
ברוך אלקים"

"מגדל עז שם ה' בר ירוץ צדיק ונשגב"

מאחלים

שירוצו צדיקים

שתהיו נשגבים

ושהקב"ה יהיה בעזרכם

ויתן עז

אשרינו שזכינו לראות בהרחבת גבולנו.

מברכים וחוקים שהם קרובים

חברי טירת צבי.

שנה טובה כוח"ט!

ע"ש הרב צבי הירש קלישר ז"ל

הקבוץ הדתי — אגוד הקבוצות של הפועל המזרחי

וברכת משפ' הרב מנחם פרומן ז"ל – רבה הראשון של מגדל עוז :

בחודש האחרון ייסדו צור ונטורה ועוד שמונה בוגרי ותלמידי ישיבות הסדר וישיבות גבוהות, כתב עת אומנותי היוצא מבתי המדרש. כתב העת נקרא "בר" – בין יוצר למקום". החבורה מגיעה מישיבות שונות, חלקן סותרות בהשקפותיהן. כתב העת "בר" מהווה במה ליצירות שירה, ספרות ואמנות שמשוחחות עם התורה, ועם עולם בתי המדרש.

כמה מילים של היכרות. קוראים לי צור, גר כאן בקיבוץ בשנה האחרונה. נשוי ללינוי. גדלתי בהר חברון, במושב מעון. למדתי בישיבות רעותא ושיח יצחק. בן 23. בשנתיים האחרונות העברתי סדנאות כתיבה, לפני כן הייתי מנהל של אתר לעידוד יצירה באינטרנט, ובשנה האחרונה אני עובד על הפרויקט הזה, על כתב העת החדש.

מה פתאום כתב עת?

אז פשוט אצטט מתוך אחת מהמודעות שפרסמנו, זה יסביר הכל.

"התורה והיצירה תמיד הלכו יד ביד. ממש רבינו ודוד המלך עד לרב קוק ולחיים נחמן ביאליק, נכח בית המדרש ביצירה והיא נכחה בו. הקשר הזה מעולם לא ניתק, עד היום. גם היום נכתבים שירים בבתי המדרש. אחרי שעות ארוכות של לימוד אל תוך הלילה הופכות התורות לנהר שירים ולסיפורים, לציורים ולתמונות. אל הנהרות הללו, הזורמים מתוך בתי המדרש, אנו רוצים להתחבר, לינוק מהמים האלה ולחבר נהר לנהר ובית מדרש לבית מדרש. אנחנו רוצים להקים כתב עת שיהיה

אגם וים לנהרות הללו, אליו הם יזרמו והוא יעודד את הנביעה שלהם".

וזה באמת ככה, תיבת המייל שלנו פתוחה לשליחת יצירות כבר חודשיים, ויש זרם יפה של יצירות שמגיעות אלינו. גם בוגרי ותלמידי ישיבות מכאן, מהקיבוץ, מוזמנים בשמחה לשלוח אלינו מיצירותיהם.

מי קהל היעד?

וואו. שאלה יפה. פנו אלינו מ'הארץ' לפני כמה זמן ורצו לעשות עלינו ביקורת. וזה ממש העלה לנו את השאלה הזאת, האם אנחנו רוצים להגיע גם לקהל כזה? גם לאנשים שאין להם קשר לבית מדרש? בסוף החלטנו שאנחנו לא רוצים ביקורת כזאת, מסיבות אחרות, אבל זה חידד לנו מאוד את השאלה. בעיקרון קהל היעד המוגדר של "בר" הוא העולם של בתי המדרש. קהל הכותבים שלנו הוא תלמידים, בוגרים ורבנים וקהל הקוראים שלנו כרגע הוא רחב. אנחנו בעיקר רוצים להיות תופעה, תופעה בעולם של העולם הדתי שבתוכו אנחנו חיים ופועלים.

אלו הדים קיבלתם?

דבר ראשון, אלו כמות היצירות שמגיעות אלינו. לא סתם הגענו יום אחד. הכתיבה, היצירה קיימת כבר. אנחנו רק באנו לתת לה מקום. מלבד זאת קיבלנו תגובות מאוד טובות, הן מבחינת מעצבים והן מבחינת עורכי תוכן. יש גם ביקורות, ובתור גוף שהרגע נולד, אנחנו מאוד פתוחים ואפילו אוספים בעצמנו ביקורת בונה, אבל הכיוון שלנו הוא טוב, ובעז"ה נתפתח ונגדל עוד.

מה הציפיות שלכם? מה תגדירו כהצלחה?

אז דבר ראשון זה שהצלחנו להוציא גיליון ראשון. מבחינתנו זאת הצלחה. אנחנו עובדים על גיליון שני בימים אלה וכשהוא יצא זו גם תהיה הצלחה. כל צעד שלנו הוא הצלחה. כל יצירה שנשלחת, כל גיליון שנקנה. כל דבר כזה אומר שאנחנו נוגעים בנקודה שאנחנו רוצים לגעת בה.

איך מממנים דבר הזה?

ניסינו בכל מיני דרכים. ממפעל הפיס עד לאיגוד ישיבות ההסדר. אבל בסוף הצלחנו רק דרך הפנייה האישית לאנשים. דרך הפייסבוק והחברים והמכרים. והצלחנו. החזון שלנו, ממנו נבע הרעיון ליצור את כתב העת "בר", הוא ליצור תנועה דו-כיוונית של היצירה בעולם הישיבות, להוציא את היצירה הטמונה בתוך בתי המדרש מחד, ומאידך להכניס אל תוך השיח הבית-מדרשי את תחומי היצירה והאמנות באופן מובהק ומוגדר. כתב העת בנוי כרגע משלושה שערים. השער הראשון עוסק בשירה, השער השני יעסוק בפרוזה. בשער השלישי יופיעו מסות, מאמרים, ביקורות וכתבות שונות אודות עולם היצירה והממשק שלו עם עולם בית המדרש. בין היצירות משולבות יצירות ויזואליות שונות, קשורות ליצירות הטקסטואליות ומחוברות אליהן. אנחנו חולמים על כתב עת שיהיה רלוונטי ונוכח בכל קשת הישיבות, על מפגשים, קבוצות יצירה ולימוד, ופרויקטים נוספים. אני מזמינים אתכם להיות שותפים לדרך שלנו. לקנות גיליון (מחיר הגיליון הראשון 29.90 ₪), כבר מעכשיו להזמין את הגיליון השני, או לתמוך בנו תמיכה יותר גדולה. תרומות של 100 שקלים ומעלה יזכו את התומך במנוי לשלושת הגיליונות הראשונים של בר.

שנה טובה לכולם! צור ונטורה, 052-6071736.

להלן טעימה קטנה מאחת היצירות שבגיליון - שיר מספר השירה החדש של אלחנן ניר.

עם הנכד של הבריסקע'רוב

א אלחנן ניר, ר"מ בישיבת שיח יצחק

א

במטוס מניו יורק שמואל דב יושב לידי.
אני בדרך הביקה, הילדים עדין בחפץ
(ואיך אפשר להיות לגמרי אבא,
בלי לרצות להמלט אל לבד בטוח שלי?)
ושמואל דב בדרך ללמוד קודשים
אצל הנכד של
הבריסקע'רוב.

בפנים נדמה לו שהנוריד של הפלוצעס'
כבר מזרים בו את הדם של א ל ו ל

ב

הטיסה מעל המים ארפה והדגים שבים רועדים,
הדילות מפתות בחיך לעוד כוס מיץ תפוזים
אבל מסכת מנחות קטנה מזיעה ביד של שמואל דב
ובתא המטען הגיטרה
שהוא כבר באמת נשרף בתוכו אם להביא אותה
כי אם לא, מה יהיה על כל הגרסא דינקותא הסודית שלו
ואם כן, באיזה מבט יסתכלו עליו כל העלטרע'ס ביישיבה
ומה יגיד הנכד של

כי עד שהגיע מניו-ג'רזי

ועזב כל תמודדות העולם הזה

אז לפחות שיתמסר כלו ללמוד.

כי תיירע היא כמו מקנה וצריך להפגס לגמרי

ואפלו אם אצבע קטנה יוצאת

אם שצרה אחת מורדת

הכל, אבל הכל

פסול

ג

במונית מנתב"ג שמואל דב נדחק אלי בסוג של אחנה

שואל אם עשיתי צבא,

ולוחש: תגיד, בטוח פה עכשיו בארץ?

מתר ללכת בזמן הזה לפתל?

מאפי' זורקים לכאן את כל הטילים והבומבעס'

ומה עושים למעיישה כשהכל כבר מתפוצץ?

ד

הנהג עוצר עיף במאה שערים

ושמואל דב מתחיל ללכת בסמטאות החשך,

מחפש איפה להניח את הראש

להחביא את הגיטרה היא הדם

שם עדין צהרים. הוא כותב להם בהודעה שהגיע

והכל טוב וגם עושה בסוף אימוגי' של סמילי קטן ונבוך

ומחפש היכן לפרוט עכשיו על המיתרים הלחים

בלי להפריע

בלי להפיל עליו את כל יושבי הבית

ה

יום חמישי בערב ובדיקה בבית ישראל

שמואל דב חוזר על השעורים

של הנכד שאומר כל שעור בשם הזיידע:

'מען דארף פארשטיין וואס, ניט פאר וואס'.

הוא חוזר ברעד הלילה על החלוקים

חולם כבר על הרגעים

שיזכה לדבר בלמוד עם העלטרע'ס מקדימה

שגם הוא יצעק בכזה בטחון.

אבל בינתיים כל רוחות דהאי עלמא באות אליו

עוטפות אותו בתמימות שלהם

ואיך יקים בהם משכבו

הידיש מתערבבת לו באנגלית, הארמית עוקצת בעברית

ולידו על המטה כלם כבר כבושים בשקט ובאשמה.

הוא ידע שבים הזה

הוא

לבד

פינת השיר (1) *הביאה לפרסום: גילית כהן*

אם תשאג זאבה / חלי ראובן

למדי אותי להחזיק מזוודה קטנה ליד הדלת
שאם אתעורר יום אחד ואחליט
לצאת ולחפש את ביתי-
שלא אהסס,
שאם תשאג זאבה
בשדות נפשי
"הזדרזי והביאי שירה חדשה
לשחלותיי
פן אמות
פן ימות העולם כולו",
ארוץ עד אלי,
שאם אקום יום אחד
ותביט בי אשה זרה מן המראה
אשר אישוניה התרוקנו מעצמה
אומר לה ללא פחד:
בואי נלך לאסוף חיים מחדש,
למדי אותי להחזיק מזוודה קטנה ליד הדלת
שאלו יתקתק על דלתי
כוכב הצפון
ויאמר לי:
"מצאתי את ייעודך מוטל מפרפר למותו
ועדין שואג את שמך
וקורא לך לבוא-
אלך אחריו ללא היסוס,
למדי אותי להחזיק
מזוודה קטנה ליד הדלת
שאם יבוא מלאך הסופים
אהיה חופשיה מכובד שנותיי,
שאם תבוא האהבה
ותבקש ממני להזדקן איתה
אצליח לאמר:
"אני מוכנה".

זה המקום לאחל למשפחת כהן הצלחה רבה בדרכם החדשה !

מוזמנים תמיד לבקר !

בית מגדל עוז

פִּינַת הַשִּׁיר (2) הַבִּיאָה לַפֶּרֶסוֹט: צֶהֳלָה

לקראת ראש השנה הקרב ובא בחרתי להביא שיר של המשוררת אסתר אטינגר:

השופר / אסתר אטינגר

קול השופר קורא, מתנשא
מן המצר.

עולה מבין הכובעים, הלחשים,
בתי הנפש, עיני הילדים הקרועות,
המזגן הרעוע.

יִחְפְּזוֹן שקיות חטיפים מיד גדולה
אל יד קטנה, משק צלופנים
להשקיט עוללים.

תקיעה, שברים, תרועה
זמרו משכיל.

זמרו למלכנו זמרו,
עם אנקות החיה הפצועה
שְׁקוּלָה ללא פשר.
קול עירום, ניחר, מתאמץ.
בְּאַבְחָתוֹ,
יִשְׁבֵּר בְּרִיחִי לְבִי

אטינגר פותחת בתיאור קול השופר העולה מן המיצר ואנו מצפים להמשך תיאור נשגב ומלא הוד. אך היא בוחרת לתאר את המיצר הפרטי שלה והוא עזרת הנשים. ופה אין פאתוס ואין נשגבות – יש כובעים ולחשים נשיים (רכלנות?), יש מזגן רעוע שמפריע לתפילה, יש ילדים שצריך להשתיק אותם בעזרת שקיות החטיפים. במקום קולות משק כנפי המלאכים הנחפזים לקול תקיעת השופר השמימית וקול הדממה הדקה של ה', כנאמר בתפילת "ונתנה תוקף", נחפזות שקיות החטיפים והקול הנשמע הוא קול משק צלופנים של השקיות הללו, רחמנא ליצלן... ומתוך הקולות הארציים הללו עולה כניגוד גמור קול השופר, "תקיעה, שברים, תרועה" וקורא "זמרו משכיל".

האם אפשר להתנשא ולהגיע מתוך המציאות הזו לחוויה מרוממת? דווקא מתוך המקום הנמוך הזה מצליח קול השופר לשבור את בריחי ליבה של המשוררת – קול השופר הוא קול אנקות החיה הפצועה, קול ללא פשר, ללא תיווך אנושי, קול הבוקע מעומק הלב והחוויה הקיומית, מתוך הקושי והסבל. קול עירום מתחפשות וכיסויים, קול ניחר ומתאמץ, ישיר, כן ואמיתי. ומשום כך הוא מצליח לגעת בה.

קול השופר מבטא עבודה את המציאות הקיומית שלה ושל האדם באשר הוא – אנושי, קטן וחלש, ללא פאר וללא הדר. ומתוך כך האדם פונה אל הקב"ה, וזוכה לעמוד מולו ביום הדין. יתכן וקול השופר מבטא גם את קולות הילדים ומשתלב בהם, קול אנקות הילדים הקוראים לאם לעזרה, אפילו בתוך בית הכנסת ובזמן תקיעת שופר. הלא ביום הדין כולנו ילדים הקוראים לעזרתו של הקב"ה מתוך תחושת חוסר אונים.

ההבנות הללו מצליחות לשבור את מנעולי הלב ולהביא את המשוררת לחוויה אמיתית וכנה של תפילה. מעניין מה היתה אומרת המשוררת על תורנות אימהות בתפילות הימים הנוראים... יהי רצון שנזכה כולנו לתפילות משמעותיות בראש השנה, תפילות שישברו את בריחי הלב ויניעו את אמות הסיפים שלנו ובשמים.

שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה, צהלה.

ברכות:

- מזל טוב למשפחת הרשור המורחבת להולדת הנכד/האחיין – שחר, בן למיכל וגל.

- מזל טוב למשפחת ברנשטיין לרגל חתונת ברק וליטל.

- מזל טוב למשפחת ביטן לרגל חתונת מאור ומעיין.

ברכות הבאות לבנות השירות הלאומי של השנה:

- אלישבע שוורץ - הקומונרית. אלישבע תעבוד בבית ילדים יחד עם צליל.
- נאוה אבנית - מבטאים את שמה במלרע... וחיה סלומון, העובדות בדירת אלומה.

פִּינַת הַמַּ"ם

אם כשאומרים לך חליבה אתה חושב על:

ולא על:

כנראה שאתה צריך לשנות גישה

קיבוץ, תחשוב קצת אחרת

**גם השנה, אנו קולטים משפחות נוספות, המעוניינות להכיר חיי קיבוץ
במגוון מסלולים**

קיבוץ מגדל עוז

קיבוץ מגדל עוז, בלב גוש עציון
רוצים לשמוע עוד - צרו קשר עם זהר בטלפון 050-6216982
פרטים נוספים גם באתר www.migdaloz.co.il